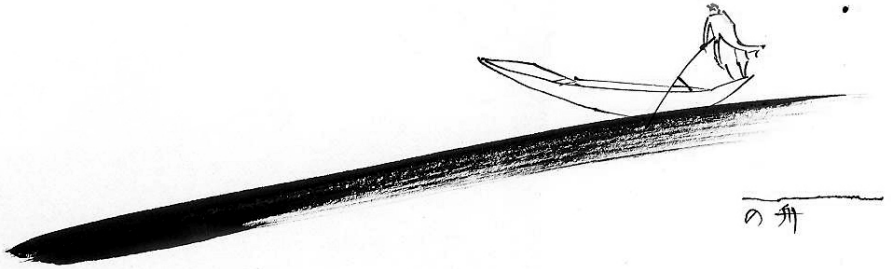

Tu tiến

Chí Thật

Trong một lần giảng đàn, Đức Quan Âm Bồ Tát dạy:

*“Tu tiến siêu sanh đến cõi Trời,
Lẽ đâu đắm tục mãi muôn đời,
Kiếp người là nấc thang gần nhứt,
Cố gắng bươn về chốn cựu ngôi.”*¹

Giới luật quy điều là những hàng rào an toàn, là những khuôn mẫu đạt chuẩn giúp người tu khắc phục ngoại cảnh, chế ngự nội tâm, làm chủ lục dục thất tình, diệt trừ tam độc...; cũng là những điều kiện tối cần thiết, là bộ phóng đưa con người từ cõi tục lên cõi thánh, từ phàm nhân tiến hóa lên các phẩm vị

---

1. Minh Lý Thánh Hội, 17-3 Kỷ Dậu (03-5-1969).

Thần, Thánh, Tiên, Phật tùy vào sức phấn đấu, sự tu luyện của mỗi hành giả. Đức Chí Tôn cầm cân công lý, giữ luật công bình, ai tu tới đâu thì tiến tới đó và được đặt đúng quả vị tương xứng với công đức tu hành của mỗi người.

Đức Lý Giáo Tông có lần hỏi: “*Có khi nào chư đệ muội nhận thấy rằng chư đệ muội là tiên tại thế đấy không? Chính chư đệ muội là tiên trong tiềm thế², vì trong tiềm thế nên có khả năng thăng tiến vô hạn.*”³

Đặt một câu hỏi căn cứ vào đâu mà biết mình tu có tiến hay không? Tạm trả lời:

1. Trước và sau khi nhập môn có thay đổi theo chiều tích cực.
2. Sau nhiều năm tu học hành đạo, theo dõi thấy có tiến triển tốt về nhân sinh và tâm linh.
3. Đức tin càng ngày càng vững vàng, không bị xao động mỗi khi gặp khảo đảo...

TÁO TIẾN – TIỆM TIẾN

Tiến có nghĩa là không thoái bộ, thụt lùi. Trong Kinh Dịch, quẻ Hỏa Địa Tấn, Tiến trong phần Đại tượng truyện bao hàm ý nghĩa “*Quân tử dĩ tự chiêu minh đức*” (tạm dịch: Bậc quân tử tự thắp sáng cái đức của chính mình); còn Đại tượng truyện

---

2. Tiềm thế: Vị thế tiềm ẩn, tiềm tàng, chưa hiển lộ (potential position).

3. Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, 15-10 Bính Dần (16-11-1986).

quẻ Kiền, Tiến có nghĩa: “Quân tử dĩ tự cường bất tức” (tạm dịch: Bậc quân tử tự làm cho mình mạnh tiến không ngưng nghỉ). Có hai cách tiến:

- TÁO TIẾN: Tiến một cách táo bạo, vội vàng, nóng lòng muốn tiến, mặc dù xét lại mình chưa hội đủ điều kiện.

Đức Hưng Đạo Đại Thánh dạy:

*“Người mới học đạo, nghe được lẽ phải, thấy đời tối tăm, muốn nhả ra tuyên truyền cổ động. Song giới hạnh chưa tròn, pháp tu chưa chứng, đức độ còn non, dẫu có làm việc đó là phải, nhưng cũng chẳng đủ đến đâu, mà gặp hoàn cảnh lại còn làm cho mất thể hư danh của đạo pháp.”*⁴

- TIỆM TIẾN: Từ từ mà tiến, chậm mà chắc, tiến bước nào vững bước đó.

MỘT SỐ TRỞ NGẠI

1. Gặp chuyện trái tai gai mắt làm xao động đức tin.
2. Hoàn cảnh khó khăn, gây chướng ngại cho việc tu hành.
3. Sự câu thúc của danh lợi, sự nghiệp tiền tài...

Những trở ngại nêu trên tác động trực tiếp làm ảnh hưởng đến sự tiến bộ của người tu trên đường tu học hành đạo. Chính vì vậy, các Đấng Thiêng Liêng thường để lời khuyên bảo:

---

4. Minh Lý Thánh Hội, Châu Dịch Huyền Nghĩa, quyển 2, Nxb Tôn Giáo, 2006, tr. 369.

“Bàn Đạo rất vui cho nơi đây là mặc dầu trải qua mấy lúc thăng trầm, bao lần ly tán, bán lợi mua danh, chuốc quyền trục lợi, nhưng đạo tâm nơi đây, từ lớn chí nhỏ, vẫn giữ được nề nếp xưa, vẹn gìn được bốn căn đạo đức, không phải vì hoạn đồ của thế cuộc mà núng chí nao lòng. Đó là một điểm đáng ghi vào sổ ngọc của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Nhưng, các hiền đệ muội vẫn còn mang nhục thể, còn phàm tâm chi phối; vì vậy mà phải ráng hợp quần, đoàn kết, nhắc nhở, dạy bảo cho nhau thường xuyên để thấm nhuần tôn chỉ Đạo, hầu chống chọi với những áp lực bên ngoài, đang và sẽ trấn áp, phá vỡ bức tường thành tâm đạo của các hiền đệ muội nơi đây.”⁻⁵

Hay:

“Càng biến chuyển càng bồi đạo hạnh,
Càng truân chuyên càng gánh gồng nhiều.”⁻⁶

Đại Tượng Truyện quê Truân có câu: “Quân tử dĩ kinh luân”.

– Kinh: Xếp tơ dệt theo chiều dọc.

– Luân: Se nhiều sợi tơ nhỏ lại làm một sợi.

Kinh luân: sắp xếp ngăn nắp, chỉnh đốn mọi việc.

Gặp thời truân chuyên, khó khăn, hoạn nạn... người quân tử và nhất là người hướng đạo phải tùy thời ứng đối, xử sự khôn khéo, chuyển loạn thành trị, cứu nguy thành an. Đòi can qua mới rõ tay bình định, lúc loạn ly mới xuất hiện

---

5. Đức Giáo Tông Vô Vi Đại Đạo, Thánh thất Bàu Sen, 02-01 Ất Tỵ (03-02-1965).

6. Đức Giáo Tông Vô Vi Đại Đạo, Thánh thất Bàu Sen, 02-01 Ất Tỵ (03-02-1965).

nhân tài, nhà nghèo mới hay con thảo, nước loạn mới biết tôi trung...

Thời Tam Kỳ Phổ Độ là thời điểm lịch sử, tất yếu phải có giải pháp lịch sử, và đương nhiên phải có con người lịch sử, mới làm nên sứ mạng lịch sử. Người Thiên ân sứ mạng chấp trì quyền pháp, bậc lãnh giáo tinh thần nhận lấy trách nhiệm hướng đạo, phải bình tĩnh trước mọi bão táp phong ba, mọi phủ phàng nghiệt ngã, thể hiện trách nhiệm trước tổ chức, bởi vì đức độ trung chánh của người lãnh đạo sẽ hóa giải mọi xung đột trong nội bộ. Từ đó, giúp tập thể vượt qua tất cả vô vàn khó khăn và tránh được nguy cơ sa vào phong đô hỏa ngục.

“Càng bão tố phủ phàng, càng biểu dương tinh thần của kẻ vững lòng vững lái. Sự nhứt tâm trong sứ mạng, sự đoàn kết trong thực hành sẽ giúp chư hiền vượt qua muôn ngàn thử thách. Đừng dại dột phân tranh trên phi cơ khi gió loạn. Ngoại cảnh phủ phàng, nội bộ diên nguy sẽ đưa nhau nhận chư hiền đắm chìm trong phong đô hỏa ngục.”^{- 7}

Sự hy sinh cao cả cho lý tưởng đạo đức, cho mục đích cao thượng sẽ nhận được phần thưởng tương xứng.

“Sứ đồ kỳ cuối cùng sẽ gặp nhiều khó khăn hơn, vất vả hơn, nhưng cũng vinh quang hơn trong ánh sáng của Đấng Cha lành.”^{- 8}

---

7. Đức Chúa Giê-su, Thánh Thất Bàu Sen, 23-11 Đinh Mùi (24-12-1967).

8. Đức Chúa Giê-su, Thánh Thất Bàu Sen, 17-11 Kỷ Dậu (25-12-1969).

Đức Từ Tôn Kim Mẫu khích lệ:
*Tháng ngày bền chí với bền công,
Khảo thí gian lao chớ nản lòng,
Việc khó cố làm nên giá bửu,
Kiếp người sứ mạng phải cho xong.*⁹

DƯ LUẬN KHEN CHÊ

Đức Lý Giáo Tông có lần nhắc người học đạo cần lưu tâm một điều hết sức quan trọng, đó là sự khen chê, phê phán của dư luận. Từ xưa, các bậc vĩ nhân làm nên vĩ nghiệp, lưu lại cho hậu thế những tấm gương oai dũng kiên cường, trung trinh tiết liệt, những bậc chơn tu đắc đạo khi còn tại tiền là nhờ có được sự kiên nhẫn, luôn giữ được tâm bình, hạnh trực trước mọi dư luận, mọi nghịch cảnh:

“Sở dĩ người xưa được hiển danh hậu thế là nhờ lòng kiên nhẫn, tri thủ, bình tĩnh trước mọi nghịch cảnh, mọi dư luận. Lấy dư luận xây dựng để bồi bổ phương pháp hành sự, lấy dư luận xuyên tạc để kiểm điểm thận trọng mọi hành động cho chánh sách, lấy dư luận chống đối để làm hãnh diện cho chủ trương, lấy dư luận phá hoại để làm món quý giá tinh tâm mà hy sinh cho chí hướng và đường lối. Tất cả những sự kiện bên ngoài đưa đến, người xưa đã biết lợi dụng nó mà làm thầy mình.

---

9. Trúc Lâm Thiền Điện, 06-01 Ất Tỵ (07-02-1965).

Chư hiền đệ, hiền muội ngày nay cũng nên noi chí người xưa. Nếu được khen vội mừng ắt bị lừa, nếu bị chê vội thối chí ắt bị mưu phá hoại. Người quân tử luôn luôn xét lòng, xét mình, xét người, xét việc. Kẻ khen ta đúng chỗ là bạn ta, khen ta không đúng chỗ là hại ta; chê ta đúng chỗ là thầy ta, chê ta không đúng chỗ là sợ ta thành công trong vĩ đại. Thế nên người quân tử khi nghe khen chưa vội mừng, khi nghe chê chưa vội giận. Đó là hạng người quân tử tu thân, còn hàng hướng đạo thế Thiên hành hóa phải hơn người quân tử nữa kìa.

Chư hiền đệ đang ở trong nghịch cảnh, giữa thời hỗn loạn tà chánh nan phân, phải trái vị biệt, thì trước sự chê khen lại càng phải suy xét và thận trọng cho lắm nữa kìa.” -¹⁰

VỮNG LÒNG TU TIẾN

Đời là vô thường, sự biến thiên của vũ trụ không ngừng, sự xung đột của các thế lực trong xã hội nhân loại hiện thời càng lúc càng căng thẳng. Nhìn lại kiếp sống hiện tại chưa có gì chắc chắn đảm bảo an toàn. Tan hợp, hợp tan, thấy đó mất đó, cảnh sanh ly tử biệt diễn ra hàng ngày. Cho nên, người giác ngộ quay về với cửa đạo, tìm cầu chơn lý, phải sáng suốt nhận định cái nào là giả tướng, cái nào là chân tướng. Thời gian không cho phép người tu trì hoãn, chạy đó chạy đây, chạy xuôi chạy

---

10. Thiên Lý Đàn, 23-3 Đinh Mùi (02-5-1967).

ngược, kết cuộc hơi mòn sức mỗi, phí uống ngày giờ, dở dang đạo nghiệp.

“Tu đâu cũng được, không lựa là tìm kiếm nơi nào. Sở dĩ trong Đại Đạo có Tòa Thánh, Hội Thánh, Thánh thất và Thánh tịnh, là chỗ để lập cơ phổ giáo, lãnh đạo tinh thần, hội họp trao đổi kinh nghiệm đạo lý. Nếu không có những lý do cần thiết đó thì những tòa nhà kia là những ngôi nhà trống, vô tri vô giác.

Ngày nay, chư hiền muội đã là những tín đồ Đại Đạo, đã ở gần một đơn vị Thánh thất, Thánh tịnh, đã có kinh điển đạo luật, đã có Thánh giáo, Thánh ngôn, thì hãy an lòng vững trí trở về cương vị đó mà tu đi. Đừng vì xem thấy hình tướng bên ngoài của sự phân ly rồi chạy đây chạy đó, tâm địa hoang mang, phí cả thì giờ quý báu, rồi không kịp.”⁻¹¹

KHÉP MÌNH TU TIẾN

Thánh giáo Cao Đài có câu: *“Muốn nên việc cả gắng công trình.”* Quả thật vậy, muốn thành danh chi mỹ, đạt được sự nghiệp lưu danh hậu thế, người đời phải hy sinh mọi thú vui để dành thời gian trau giồi trí năng, siêng năng học tập; hướng chí để làm Tiên, làm Phật, tất nhiên, người tu phải trải qua nhiều sự trui rèn, thử thách từ ngoại cảnh đến nội tâm, phải khép mình trong quy điều giới luật, học hỏi đạo lý, không một giây

---

11. Đức Quan Âm Bồ Tát, Thánh Tịnh An Tiên, 02-02 Đinh Mùi (12-3-1967).

phút nào được xao lãng... mới mong Thánh hóa bản thân, vượt ngoài phạm tục.

“Ngoài thế gian, những hàng sĩ tử muốn đỗ đạt được chiếm bảng ngao đầu thì phải dày công học tập nấu sủ sôi kinh, luyện rèn tâm trí, mài miệt sách đèn, phải khép mình trong khuôn viên mẫu mực hoặc tự đặt một quy luật riêng tư cho cá nhân để thắng mọi cám dỗ quyến rũ du hí thường tình.

Còn trong cửa đạo cũng thế. Mỗi một đạo hữu khi đã tự giác tự nguyện đặt mình trong cửa đạo, là cốt ý để trau dồi tâm tánh, rèn luyện trí óc, khắc kỷ bản thân, khép mình trong giới luật tôn giáo, cố gắng học hỏi kinh sách đạo như Thánh ngôn Thánh giáo, v.v. để cải thiện con người mình từ chỗ vô minh trở nên sáng suốt, từ chỗ tội ác trở nên Thánh hiền, từ cái phàm tâm trở nên Thánh tâm, từ con người phàm nhân trở nên bực siêu nhân. Nếu tiến xa hơn bậc nữa là hoàn thiện hóa bản thân, bản tâm để trở nên hàng Thần Thánh Tiên Phật.”⁻¹²

NĂM ĐIỂM TU TIẾN

Đức Lý Giáo Tông đã dạy các cấp chức vụ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo trên đường thực thi sứ mạng trọng đại, phải

---

12. Đức Quan Âm Bồ Tát, Minh Lý Thánh Hội, Tuất thời, 16-6 Canh Tuất (18-7-1970).

từng bước thực hành năm trọng điểm¹³. Đối với Nữ Chung Hòa, Đức Từ Tôn Kim Mẫu cũng ban cho hàng ngũ nữ phái năm điểm chánh yếu¹⁴, làm phương châm trên đường lập công bồi đức. Con số 5 theo Dịch lý là con số trung cung Hoàng Cực, thuộc hành Thổ giữ vị trí trung ương ở Hà Đồ, trong Lạc Thư,

---

13. 1/ Đạo pháp thuần chơn huyền vi chứng đắc.

2/ Sử Đạo.

3/ Xác lập Yếu Điểm Giáo Lý Đại Đạo.

4/ Đào tạo nhân tài.

5/ Phát triển kinh tế tự túc.

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, 27-02 Kỷ Tỵ (03-4-1989).

14. 1/ Là các con phải đoàn kết liên giao mật thiết nữ phái đó đây để kết hợp một khối tinh thần vững chắc hầu trao đổi học hỏi kinh nghiệm đạo lý cho nội tâm mỗi con được hoàn thiện thuần nhất đạo lý, thoát ra khỏi phạm vi nhi nữ tầm thường để xứng đáng tác phong đạo hạnh của đoàn thể nữ giới.

2/ Là sư u tầm nghiên cứu phát triển giáo lý Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ song song với nam giới để có tài liệu học tập đạo lý thích hợp với nữ giới hầu dẫn dắt đào luyện những mầm non theo nề nếp đạo đức để tiền tấn hậu kế, tre tàn măng mọc trong nếp sống hành đạo giúp đời.

3/ Là tùy theo nhu cầu cần yếu cho mỗi địa phương, mỗi Thánh thất Thánh tịnh, các con đến đó giúp sức để kiện toàn và lành mạnh hóa Ban Cai Quản nữ phái trong khi chưa thành lập được Nữ Chung Viện.

4/ Là hãy ý hướng vào nhiệm vụ của người làm mẹ, làm chị gương mẫu, tạo nên nề nếp đạo đức trong mỗi gia đình, làm gương mẫu cho đoàn con cái của các con noi theo để sau này chúng nó không sai đường lạc lối.

5/ Là công tác xã hội từ thiện mà từ lâu các con đã từng tham gia thực hiện, cũng vẫn tiếp tục thi hành mỗi khi có nhu cầu thiết yếu đến các con. Như vậy, các con đã có năm điều đó để hoàn thành chương trình hành đạo thay thế cho nội quy rườm rà khắt khe máy móc.

Thánh thất Bình Hòa, 15-8 Kỷ Dậu (26-9-1969).

kể cả Ngũ Hành. Phải chăng chính vì vậy, Đức Quan Âm Bồ Tát dạy, muốn tiến hóa trong chuyến hành trình trở về bến khởi nguyên, người học đạo cũng phải thực hành 5 điểm:

“Con người muốn toại hưởng cõi thanh bình phải nhắm vào thực hành các điểm sau đây:

- 1. Nội công tu tiến.*
- 2. Ngoại công đức hạnh.*
- 3. Quá khứ tâm nên dứt bỏ.*
- 4. Hiện tại tâm không có.*
- 5. Vị lai tâm đừng vọng tưởng.*

Đó là hạng tu tiến một quãng đường khá dài mới có thể thực hành được trọn vẹn.”¹⁵

PHƯƠNG PHÁP TU TIẾN

Năm điểm then chốt vừa nêu trên là năm tiêu chí ở cấp cao độ, không phải ai cũng dễ dàng thực hiện, đó là giải pháp tối ưu để đạt đúng chuẩn của sự tu tiến. Tiếp theo, Đức Quan Âm Bồ Tát trực truyền hai phương pháp giúp người tu theo dõi sự tinh tấn của chính mình trên đường tu học hành đạo.

“Để theo dõi sự tu tiến của mình, Bần Đạo chỉ cho hai phương pháp:

Một là sắm một cuốn sổ tay nhỏ, hai cây bút có hai màu, đen

---

15. Minh Lý Thánh Hội, 14-01 Kỷ Dậu (02-3-1969).

và đỏ. Trên cuốn sổ đó hãy chia nhiều hàng theo chiều ngang, nhiều hàng theo chiều dọc. Khi vô tư tự kiểm, thấy rằng trong ngày nay có nhiều điểm thiện từ tư tưởng, ngôn ngữ đến hành động thì ghi bút màu đỏ bằng một chấm hoặc khoanh tròn nhỏ. Nếu có một điểm thiện trong tư tưởng, ghi ở cột tư tưởng một khoanh tròn đỏ, nếu được hai, ba, bốn, năm, v.v. ở phần tư tưởng thì cũng khoanh tròn hai, ba, bốn, năm khoanh.

Ở cột ngôn ngữ cũng làm như vậy, hoặc ở cột hành động cũng làm như vậy. Ngày nay ghi ở mức độ đó, nếu ngày mai các phần thiện có tiến triển hơn thêm sẽ lập một bản đồ cho trang giấy kế bên về sự trôi hoặc tiến triển đó.

Ngược lại, khi vô tư tự kiểm, nếu thấy mình có những tư tưởng, ngôn ngữ, hành động nào có vẻ bất thiện, thì cũng ghi theo thứ tự mỗi cột bằng bút mực màu đen và đồng thời ghi sang bản đồ bên trang kế theo sự trôi sụt của nó. Đó là phương pháp thứ nhất dành cho người học đạo có trình độ văn hóa, kế toán, v.v. và siêng năng.

Sau đây là phương pháp thứ hai để dành cho người tu học trình độ văn hóa hơi kém hoặc lười biếng.

Sắm hai cái hộp có nắp, một hộp đựng đầy hạt đậu đỏ, một hộp khác đựng đầy hạt đậu đen, và sắm một cái hộp thứ ba để trống. Khi tham thiền tịnh định, vô tư tự kiểm, nếu thấy trong ngày qua từ ý nghĩ lời nói, việc làm không mấy tốt đẹp, được bao nhiêu ý nghĩ không tốt thì đếm đủ bấy nhiêu số hạt đậu đen bỏ vào hộp thứ ba, có bao nhiêu ngôn ngữ và hành động không mấy tốt đẹp thì cũng đem bấy nhiêu hạt đậu đen bỏ vào hộp thứ ba. Trái lại khi vô tư tự kiểm, thấy ngày

qua có được những ý nghĩ (tu tưởng) ngôn ngữ, hành động được tốt đẹp, thì cũng đếm bấy nhiêu hạt đậu đổ bỏ vào hộp thứ ba.

Phương pháp thứ hai này tuy giản dị, dễ làm nhưng không theo dõi được phần nào tiến hoặc thoái của tu tưởng, ngôn ngữ, hành động, chỉ biết chung là sự thiện, ác, nhiều ít sau khi tổng kết trong tuần một lần mà thôi.

Có theo dõi như vậy mới biết bước đường tu học của mình tiến hay thoái. Nếu thấy thoái đừng buồn, đừng chán nản, cố gắng làm sao đẹp thêm hơn để số hạt đậu đen càng ngày càng ít. Nếu thấy được tiến thêm, đừng vội tự đắc, tự phụ, tự cao, rồi khoe khoang sẽ tổn đức. Hãy hoan hỉ mà tiến thêm cho đến khi nào số hạt đậu đỏ càng ngày càng tăng nhiều thêm hơn.

Khi nào thấy hộp thứ ba, hạt đậu đỏ chiếm đại đa số, hãy hoan hỉ để bước qua lãnh vực chờ đón tiếp nhận ân Thiên trong hệ thống giao cảm giữa mình và các bậc trọn lành.”¹⁶

LỜI KẾT

– Tu tiến không chỉ cho riêng mình, mà còn trách nhiệm độ dẫn hơn sanh.

– Tu tiến là minh chứng cho quá trình phấn đấu không ngưng nghỉ, kiện toàn về mọi mặt.

– Tu tiến thể hiện sự tiến hóa trên hai phương diện nhân

---

16. Minh Lý Thánh Hội, 16-6 Canh Tuất (18-7-1970).

sinh và tâm linh.

– Tu tiến là điều kiện tiên quyết giúp người tu hoàn thành sứ mạng.

– Tu tiến là kim chỉ nam hành đạo, là hành trình trở về nguồn cội thiêng liêng.

Chúng ta khắc cốt ghi tâm lời gởi gắm ân cần, lời dặn dò thâm tình của Thiêng Liêng:

Đức Hưng Đạo Đại Vương dạy:

“Là người tu tiến, luôn luôn hằng ngày phải kiểm điểm thân tâm, tác phong ngôn hạnh để so sánh ngày một ngày qua để biết mức độ tiến thoái thăng trầm, hoặc vui để mà tiến, hoặc buồn để mà tự hối sửa chữa để cùng tiến lên. Có như vậy mới thấy được chỗ ưu khuyết. Có như vậy mới làm chủ được thân tâm, tự cứu mình trên con đường Đại Đạo.”⁻¹⁷

Đức Lý Giáo Tông dạy:

“Chỉ có đại nhân mới làm nên đại sự, chỉ có vĩ nhân mới có vĩ nghiệp, chỉ có hàng tu chứng mới có thể cứu độ toàn nhân sanh. Bần Đạo phân như vậy, mỗi chư hiền đệ muội tự ý thức mà tu tiến thêm hơn.”⁻¹⁸

Cầu nguyện Ông Trên bố hóa điển lành cho tất cả chư môn đệ: đầy nghị lực, đủ can trường, vượt lên chính mình, càng tu càng tiến.

---

17. Minh Lý Thánh Hội, 03- 01 Canh Tuất (08-02-1970).

18. Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, Tý thời, 18-10 Nhâm Thìn (31-12-2012).